Positiones medicae, de colica / [Friedrich Möller].

Contributors

Möller, Friedrich, active 1607-1652. Sennert, Daniel, 1572-1637 Universität Wittenberg

Publication/Creation

Wittebergae: E typographia Christiani Tham, 1625.

Persistent URL

https://wellcomecollection.org/works/u75yu9r3

License and attribution

This work has been identified as being free of known restrictions under copyright law, including all related and neighbouring rights and is being made available under the Creative Commons, Public Domain Mark.

You can copy, modify, distribute and perform the work, even for commercial purposes, without asking permission.

POSITIONES MEDICÆ.

4387

COLICA,

2vas

IN CELEBERRIMA SEPTEMVIRALI AD
ALBIM ACADEMIA.

Sub Præsidio

Viri Clarissimi, Excellentissimi & Celeberrimi

DN. DANIELIS SENNERTI,

Philosoph. & Medic. Doct. experientissimi Profess. Publ.
Facultatisq; Medicæ Senioris meritissimi, Fautoris,
Præceptoris, Promotoris & Hospitissui
æternum venerandi,

Publice

AMICE VENTILATIONI

Submittit

FRIDERICUS MOLLERUS

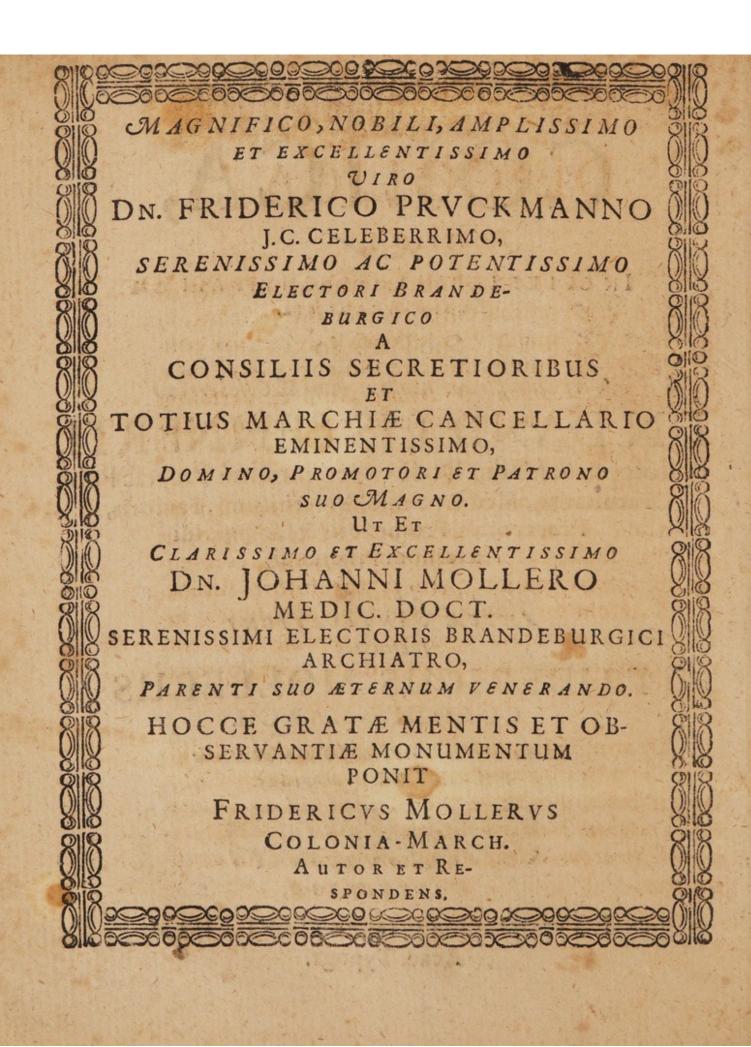
COLONIA-MARCH.

In Auditorio Medico boris matutinis Prid. Calend. Octobr. Anno 1625.

WITTEBERGE,

E Typographia CHRISTIANI THAM.
Acad. Typogr.

DE COLICA.

Positio I.

Dfectionum sævissimarum, quæintestina, corporis humanisentinam, in quam varii generis excrementa consluunt, infestare assolent, Passio Colica, Iliaca, & Dolores, qui ex vermium morsu oboriuntur, principaliores exi-

stunt species.

II.

Inter has enumeratas, ultimam cum non sedemobtineat Colica, nec non frequens ac gravissimus sit adsectus, adeo ut plurimi, quos affligit, manus violentas sibi inferre malint, quam tantos dolores sustinere: Laterem me loturum haud spero, si in tam sævientis hostis naturam inquirere, & quomodo ab ejus vi & truculentia vindicari possimus, operam navavero.

III.

Denominationem assumit à Symptomate dolore & câ, quæ afficitur parte, Intestino scilicet Colo.
Græcis enim dicitur κωλική όδύνη seu κωλικόν άλγημαCelsus morbum plenioris intestini appellat. Ab aliis Dolor intestinorum, dolor Colicus, communiter Colica nuncupatur.

IV.Est

Estautem Colica dolor crassioris intestini, à so-Intione unitatis dependens.

V.

Ut autem natura & generatio Colicæ passionis magis sit conspicua, causæ ejus, utpote sine quarum notitia in ullius rei exactam cognitionem conscendere non valemus, erunt inquirendæ.

VI.

Quæ pro diversa ratione causandi triplices sunt:

I. Σωνεκπικος seu Conjunctæ. I I. πορηγεμβρας seu Antecedentes. I I I. ποριατας κπικος sive primitivæ.

VII.

Causa owennus seu Proxima, est Solutio continui: Ubi enim dolor, ibi Solutio Continui: ubi Solutio Continui ibi dolor.

VIII.

Quæ quidem causæ, continuum dum solvunt, non uno, sed duplici modo id præstant, vel vellicando vel distendendo.

IX.

Nec materia est una atque eadem. Sæpè etenim hujus doloris causa existit status in intestino copiosior congestus, si propter obstructionem à sæcibus induratis exsiccatisque, aut aliis de causis liber exitus ipsi non pateat. Tunc enim intestinum distendit ac divellit immenso & immani cruciatu, magnoque doloris sensu.

X.

Hîc quoque locum sibi vendicat bilis retenta, quæ in Intestinorum tunicis ac vasis hæret. Hæc etiam

in causa est, ut sæpe numero Colica in Paralysin aut Epilepsiam degeneret.

XI.

Interdum in Coli intestini cellulis ad ipsius latera positis excrementa retinentur, siccantur & cumulantur: quæ non solum gravando & distendendo, sed & liberum excrementorum transitnm impediendo colicos dolores inferunt: Præbent nonnunquam occasionem hisce doloribus corpora dura, in hisce sedibus retenta: vel duri fructus, (ut Castaneæ,) è quorum largiore usu Colicos dolores aliquoties natos scribit Plater. de ventr. dolor. cap. 13. Idem meminit officulorum è pedibus gallinarum coctis, à muliere quadam devoratorum; quæ cum in Intestinis per multos annos hæsissent, & hanc passionem excitassent, tandem Clystere infuso magna copia rejecta suêre. Et à pituita concreta Colon adeò infarctum, ut pene unitum videretur, easdem obstructiones colicosq; inde dolores natos procreasse, sectione se invenisse fatetur Fernel. de part. morb. & sympt. l. 6. c.10.

XII.

Apta est ad gignendos hosce dolores Inslammatio à sanguine venarum mesaraicarum eò loci, seu ob copiam, seu ob tenuitatem essuso, orta.

XIII.

Vermes Colicam generare posse probat Forest.
1.21. obs. 4. ubi facit mentionem rustici cujusdam, qui in passione Colica ultra 30. vermes ejecit, quem paulò post pristinæsanitati restituit.

XIV.

Ex his facile, que cause megnys whom seu Antecedentes sint, patebit.

A 3

XV.

turalium usus: Ut sunt Aer frigidior, usus ciborum crassorum ac qui dissicilis sunt digestionis & ad ciendos status apti; ut pisces viscidi, Anguillæ, sungi, sabæ, rapa. Item caro bovina & sumo indurata; Potus aquæ frigidior, mustum, exercitium, quies, somnus & vigilia modum excedentia, retentio excrementorum alvi.

XVI.

Causis investigatis, recto tramite ad hujus morbi differentias gradum facimus. Desumuntur autem hæ à Subjecto, Causa Efficiente, atq; Adjunctis.

XVII.

Asubjecto, ut dolor sentitur vel in reliquis Intestinis simul, vel in Colo tantum. Si dolor in tenuibus fuerit, propriè Iliacus: si in Colo Colicus appellatur. Præ cæteris verò omnibus afficitur Colon.

XVIII.

Ratione Cause producentis hunc adsectum, peti possunt vel ab humore pituitoso, bilioso, slatibus, Inslammatione, Grumo Sanguinis & Calculo, nonnunquam à vermibus.

XIX.

Hinc dux precipue constituuntur Passionis Colice species, Humoralis & Flatulenta.

XX.

Humoralis, quæ ab humore in Intestinis coercito provenit. Isq; Humor est Crassus, viscidus & frigidus, interdum acris, salsus & mordax.

XXI.

Flatulenta verò Causam sibi quærit Flatus frigidos & crassos, in Intestinis detentos, & violento motu exitum quærentes. Hæc species ut gravissima ita non rarissima existit.

XXII.

Quandoque etiam Colica epidemia esse solet, ut Ægineta lib. 2. cap. 18. & 43. & Avicen. l. 3. Fen. 16. c. 6. & Clariss. Dn. Præses in sua praxi facit mentionem hujus mali, quod anno Sexcentesimo vigesimo primo in Silesia in Ducatu Teschinensi suit grassatum, ortum habens ab acribus malignis & contagiosis humoribus. Cujus historiæ uberior explicatio ibidem habetur.

XXIII.

Fit quoq; Colica vel per idiona Has seu Essentiam, vel per συμπά Has seu consensum.

XXIV.

Per tomá Has cum in ipso intestino materia generatur, quando scilicet ipsum Intestinum laborat intemperie, sive frigida, sive calida, sive sicca, humida verò nunquam.

XXV.

Per συμπά Har, si nimirum ventriculus humores & slatus generet: aut epar & lien materiam ad intestina propellant: aut ab utero: velàtoto corpore. Ex. g. in sebribus, ubi humores ex venis ad Intestina truduntur.

XXVI.

Respectu vero Adjunctorum differt: quod dolor sit alius Intensior: alius remissior, pro diversa causarum ratione.

XXVII.

XXVIL

Deinde dolor alius est Continuus; alius intermittens: interdum mobilis, interdum sixus, ae si palus in parte esset insixus, habetq; nonnunquam sebrilia. Symptomata, ipsamq; febrem comitem.

XXVIII.

Absolutis Differentiis, signa consideranda nobis veniunt. Sunt autem illa vel DIAGNOSTICA vel PROGNOSTICA.

XXIX.

Diagnostica nobis vel affectum ipsum, vel partem affectam monstrant apertè; & eundem à vicinarum partium doloribus discernunt: vel nos in causarum cognitionem deducunt.

XXX.

Colica igitur Pasionis signa Pathognemonica sunt: Sensus doloris vehementissimi; nunc sentitur sixus, nunc vagus & tensivus, inprimis in parte sinistra in inguine sinistro, ubi Colon angustius redditur; Continua adest nausea, ructus, vomitus pituitæ & biliosorum humorum frequens, slatuum suppressio.

XXXI.

Sunt & alii insuper cruciatus, qui similitudine & vehementia Colicam æmulentur, sedem verò suam non fixerunt in Colo, sed in Peritonæo vel in membranis, quæ abdominis ventrisq; partibus obtenduntur. Hi sanè sunt gravissimi ac diuturni, & cum neque medicamentis neque aliis præsidiis, quibus veri dolores Colici, leniri queant, in siccum hydropa non rarò simantur Hipp. 11. Aphor. Sect.1 y.

XXXII.

Succedunt febribus diuturnis & morbis biliosis, solentq; continuæ & tertianæ febres, frequentissime verò quartanæ hisce doloribus finiri. Fernel. lib. 6. de part. Sympt. & morb. cap. 10.

XXXIII.

Relique consimiles species sunt, dolor Uterinus, Iliacus, Nephriticus, qui accuratissime discernendi sunt.

XXXIV.

Ab Uterino dolore Colicum situs facile distinguit; Ille etenim Inguinibus & Coxis communicatur, nec supra Ilia descendit; præcessit etiam partus; vel instant menses. Accedit quoque interdum suffocatio uteri; quæ Symptomata in Colica non apparent.

XXXV.

Ab Iliaca passione differt ratione doloris, quod dolor colicus sit magis extensivus & gravativus, nec non
speciem rei perforantis præ se ferat: Deinde ratione loci, dolor Colicus magis affligit infra umbilicum: Ilei
verò dolor in medià ventris regione, umbilico proxima percipitur: Est magis pungitivus, & trahit superiora membra in consensum. Denig, ratione Symptomatum: Ilia cum sequuntur vomitus, palpitatio cordis,
Syncope, sæda excrementorum ejectio.

XXXVI.

A Nephritico dolore, Colicum discernere non ita facile est: & ipse Princeps Medicorum Galenus in distinguendo uno ab altero se deceptum suisse scribit 2. de loc. aff. cap. 5. & 6. de loc. aff. cap. 2. Arbitrabatur Calculum in alterutro ureterum impactum, tantus

В

erat dolor perforanti rei haud absimilis: Cum vero per Clysterem excreto humore vitreo dolor statim cessaret, neque calculum doloris causam neque renes neque ureteres assectos cognovit, sed intestina, inprimis crassiora.

XXXVII.

Est autem hoc discrimen. Dolor Colicus est pungitivus & remissior, occupat amplum locum, sequitur
ductum intestini Coli, & à dextra parte incipiens sursum ad umbilici regionem ascendit. Impossibile verò
non est, dolorem à sinistra parte incipere posse. Est
vagus, non sixus, à cibo maxime molestat. Contra Nephriticus dolor est gravativus, & intensior, locum angustum excrucians, semper est stabilis, ductum sequens
ureterum, à superioribus ad Inseriores descendit partes, versus pubem, magis q; in posteriore parte continetur, adest q; slectendi & erigendi corpus impotentia. Initio urinæ tenues apparent, hine crassescunt, ac
arenulæ in conspectum progrediuntur.

XXXVIII.

Si à pituit a crassa, frigida, Colicus dolor originem trabat, dolor gravilsimus & pali infixi, terebræq; perforantis instar prodit, adest nausea, sitis nulla, movet pituitosos vomitus, neque ructibus, neque slatibus dolor mitigatur.

XXXIX.

Si ab humoribus biliosis & calidis proveniat: præcesserunt dispositiones biliosæ: dejicitur appetitus, sitis augetur, adest vomitus biliosus: totum corpus percipit dolorem vagum; sebris quoque comitem se præbet, urinæ provenit ardor & rubor. Flatus bunc dolorem concitasse deprehenditur ex fæcum duritie, ventris tensione, & cumprimis, si causæ status generantes præcesserint. Sæpius hi slatus veluti rugitu murmurant, arcteque conclusi, neque ore, neque alvo erumpunt.

XLI.

Si inflammatio fuerit in Causa, indicium facit servor, quem sentiunt ægri; aderit sebris, urinæ retentio & alvi, concurrunt inane dejiciendi desiderium, sitis, vigiliæ, ciborum fastidium,

XLII.

Si à facibus progrediatur, ostendet hoc gravitas magna, distensio tanta ut disrumpi videantur Intestina. Antecessit usus adstringentium, vehemens exercitatio, aderit Epatis caliditas.

XLIII.

Si à vermibus: cognoscitur id exægro, si ad generandos istos sucrit pronus: maxime si ipsi vermes cum excrementorum exitu in conspectum proveniant, adsintq; alia signa.

XLIV.

Prognostica; cum maxime intersit scire, Assectus hic curabilis an sit nec ne?

XLV.

Periculosum est, si totum Colon afficiatur dolore quam pars saltem: Periculosius vero, si in principio Coli & in lleo dextro consistat.

XLVI.

Colica perseverans cum vomitu, sudore frigido, singultu frequente, remediis minimè cedens, lethalis est.

B 2

XLVII.

XLVII.

Colica à pituita & flatibus proveniens, curabilis est. XLVIII.

Colica contagiosa fermè semper existit let balis. XLIX.

Dolor à causa biliosa pronatus, pessimus.

L.

Quo ad curationem, hæc pro diversitate causarum, diversis ac variis modis peragenda est.

LI.

Commodissimum equidem esset, ut primò causa tolleretur: Cum verò dolor interdum ita sit vehemens, ut moram non patiatur, sæpè antequam curatio, quæ causæ debetur, absolvi possit ad dolorem curatio dirigenda...

LII.

Ad dolorem autem mitigandum requiruntur Anodyna, quæ adhibentur, vel Intrinsecus, vel Extrinsecus.

LIII.

Intus sumitur oleum amygdal. dulc. decoctum, chamæmeli, anethi. Clysteres parantur ex malva, parietaria, chamæmelo, anetho, althæa, brancaursina, sem. lini, adipe vitulino, gallinaceo, ol. anethin. Juniperi, lumbric. communi dulci, & similibus.

LIV.

Extra conveniunt fomenta ex iisdem serè parata. Necbalnei usus hie rejiciendus; quod & ipsum dolores lenit, & ut sit essicacius herbæ prælibatæ prius in aqua coqui possunt.

LV.

Si verò Anodyna nihil proficiant, ad narcotica accedendum, præsertim cum dolor ita sit vehemens, ut Syncope vel vitæ periculum immineat.

LVI.

Si flatus hujus doloris causa existunt: sæces emolliendæ, alvus laxanda, humores educendi slatus discutiendi sunt.

LVII.

In Colica à pituita crassa & lenta, conveniunt apertà prius alvo, pituitam attenuantia, fundentia, discutientia, evacuantia.

LVIII.

Si ab humoribus acribus & calidis malum originem trabat, utendum est refrigerantibus & humectantibus; alvus si subsistat, aperienda, quod humectantibus & laxantibus rectissime perficitur.

LIX.

Si ab inflammatione, sanguis affluens à parte affela avertenous, ejusdem servor temperandus, & id quod affluxit, discutiendum.

LX.

Possent equidem adduci nonnulla medicamenta, quæ occulta & peculiari qualitate Colicam sanare dicuntur: sed tamen cum adhuc sub judice lis sit, an dentur ejusmodi medicamenta, hac vice silentio ea prætereunda censui.

Hæc dicta sunt de Adsectu Colico in genere, specisicorum remediorum sylvam Practici abunde sup-

B

peditant.

Corollaria.

An Paralysis ex Colica eadem sit cum Paralysi ab Antiquis descripta. N.

An avoie Cua fiat ex sanguinis ex arteria effusione an solummodo ex arteria dilatatione. Probatur posterius.

An Chymica remedia sint tuta. D. An infebri pestilenti Sp. Dusus sit noxius. N.

FINIS.

Præstantiss. Domino Fride-

rico Mollero Serenissimi, Elect. Brand. Archiatri silio patrissanti.

Mollerus Clari soboles laudata Parentis
Ad Patrios properat, ductu virtutis, bonores,
Nec cupit, ut multi, vitiorum sabe Parentis
Obscurare decus, Patrias g, extingvere laudes:
Sed Patrium satagit decus ut florescat in avum.
Exemplo hocce suo testatum reddit honoro.
Macte animo Patria Mollere, decus g, Parentis
Evades: Friderice, bonor inde sequetur, & aurum.
Dat Galenus opes.

Convictori & Amico f. MATTHIAS WINDECK Freistad. Sil.

Amicissime Mollere.

No babeas verbo: fructus fert nobile semen;
Tu modo fas vertas non requietus agrum,
Sedulus ast vertis, sparsisti & nobile semen,
Ergo tibi fructus post breve tempus erunt.
qvodl. animo

precatur T.

JOH. SEVELENBERG

Lign. Siles.

Trahit sua quemq; voluptas.

Est, quem delectat Sacri mysteria libri Scrutari: Sunt quos Svada Themisq, juvat. Hunc, si vel vires herba hujus & hujus, & usu

Illarum callet mitificare febrim.

Velle cuiq; suum pulchrum est, sua quemq; voluptas Mulcet: id exemplo tu vel AMICE probas

Hactenus Æsclepias animum coluisse per artes Te MOLLERE juvat, juvit & us á juvet!

Jamés tui specimen profers, hoc publica charta.

Monstrat, doctrine symbola certatue.

Neu deflecte viam, sed doctûm scripta Galeni Hippocratisg, Coi volve revolve manu

Fiet, To Medico, modo coeptum opus acriter urge,

Adponet quondam Phabus Apollo foro.

Invideat, cuicung, libet: tusperne malignos.

Spernere se sperni, cùm satis hocce beet.

Am. Ergo F.

ANDREAS SENNERTUS Witteb. S.

